

Aktuelle nyheder rund om globen

GLOBALE KRISER

Oversvømmelser drukner verdens børn i mentale problemer

Frygteligt mord på Regnbuenationenes LGBTQ+ Aktivist

USAID-lukning kan bringe farlig pandemi til Danmark

USA deporterer flere hundrede asiatiske immigranter til Panama

150.000 forsvundne syrere: Personlige traumer spænder ben for syriens fremtid

Oversvømmelser skaber mentale problemer for børn, som følger dem selv efter katastrofen. Og det gælder både i Storbritannien og Bangladesh, viser nyere forskning.

Når det regner, bliver forældre nødt til at tænde fjernsynet, så frygten ikke overmander deres børn.

Sådan ser virkeligheden ud i Wales, hvor flere oversvømmelser for nyligt har hærget, fortæller flere forældre til BBC.

Oversvømmelserne er efter alt at dømme blevet både voldsommere og mere hyppige på grund af klimaforandringerne, siger professor Eigil Kaas til DR. Og i fattigere lande kan naturkatastroferne ramme børn og unges psykiske helbred endnu hårdere.

”Traumet for oplevelsen er den samme. En oversvømmelse er en oversvømmelse, men hvor gode muligheder man har for at genopbygge hus og hjem, kan gøre en forskel, og hvilke ressourcer man har for hjælp,” siger Ingeborg Buch til globalt nyt. Hun læser en kandidat i flygtningestudier.

Et af de lande er Bangladesh, der på grund af sin geografi ofte bliver ramt af oversvømmelser. I 2024 hen over august september ramte en voldsom oversvømmelse Bangladesh som lagde flere huse og veje under vand og 13 mennesker omkom i katastrofen.

Ingeborg Buch forklarer, at katastrofernes betydning for børnene er svære at sammenligne og afhænger af forskellige faktorer. ”Hvor ofte er der oversvømmelser? Og kommer det igen gang på gang? Skal man starte forfra på opbygning og nødhjælp hver gang? Har man adgang til støtte bagefter? Kan man få hjælp til genopbyggelse eller til at finde et nyt hjem? Det er alle faktorer som påvirker børnene”.

Alle de ting man mister under en katastrofe, som hus, familie eller venner, kan skabe en større frygt, om det sker igen, fortæller Ingeborg Buch. Ifølge FN's tal blev der hver dag gennemsnitligt fordrevet 25.000 børn fra deres hus og hjem på grund af klimarelateret katastrofer som oversvømmelser over perioden år 2016-2023.

Også nyere forskning peger på en sammenhæng mellem naturkatastrofer og børns mentale helbred. Forskere fra Harvard konkluderede i en rapport sidste år, at det er sværere for børn at håndtere pga. forstå voldsomme oplevelser, da deres hjerner og følelsesliv stadig er under udvikling. De har ofte ikke udviklet mestringsstrategier som de voksne gør brug af i alvorlige situationer, hvilket betyder at deres evne til at sætte ord på deres følelser og handle i intense situationer er markant ringere.

Og det er ikke kun nu og her, klimakatastroferne går udover børnenes ve og vel. Ingeborg Buch forklarer, at deres fremtid kan blive påvirket, hvis de ikke har adgang til hjælp efter oversvømmelsen, eller hvis oversvømmelsen gør dem hjemløse.

Frygteligt Mord på Regnbuenationenes LGBTQ+ Aktivist

Imamen Muhsin Hendricks blev i lørdags dræbt, men hans kamp lever videre

“ Mit behov for at være autentisk var meget større end frygten for at dø. ”

Sådan udtalte den homoseksuelle imam Muhsin Hendricks, og hans autenticitet endte muligvis også med at få ham dræbt. Han blev i lørdags myrdet af to maskerede mænd. Gerningsmændene er endnu ukendte, men politiske partier og LGBTQ+-organisationer mener, at mordet på Hendricks skyldes hans opstartende moské i Cape Town for homoseksuelle muslimer. Derudover, har hans opfordring til andre muslimer om at

byde lgbtq+ velkommen,
skabt påstyr.

Motivet bag mordet er stadig ukendt, men politiske partier og LGBTQ+-organisationer mener,

at mordet er en afstraffelse for Hendricks virke. Partierne og organisationerne mener at Sydafrika og muligvis hele Afrika, må forstå Hendricks død som et kæmp tilbageskridt i kampen for lige rettigheder for homoseksuelle.

Sydafrika blev kendt som en “regnbuenation” efter apartheidstyrets fald i 1994. Navnet skulle symbolisere landets anerkendende og omfavnende samfund; uanset baggrund, race og seksuel orientering. Siden har landet været et slags ‘safe space’ for homoseksuelle i Afrika.

I 2006 blev de det eneste land på kontinentet, der har lovgiggjort homoseksuelle ægteskaber. Takket være ‘Forfatningen’ stod landet over for kæmpe fremskridt i forhold til lige rettigheder og tryghed for alle, uanset seksuel orientering.

Selvom den banebrydende aktivist er blevet myrdet, er det ikke ensbetydende med at arbejdet for queer Afrikansk-muslimskes rettigheder er blevet skudt tilbage til en start. Netop dette udtaler journalisten Jeppe Helweg-Larsen sig om: “Jeg synes, at man ikke kan sige noget om, om det er et tilbageskridt for LGBTQ eller et tilbageskridt for islamisme. før man ved, hvad deres formål var.”

USAID-LUKNING

Kan bringe farlig pandemi til Danmark

Under Trumps regering er det amerikanske udviklingsagentur, USAID, for nylig skåret deres bidrag til flere afrikanske lande, og det kan få fatale følger for hele verden, advarer WHO. USAID stod for overvågning af vaccinationer og især håndteringen af virussen Mpox, og uden deres arbejde kan smitten nu sprede sig uhindret til flere dele af verden.

Omkring 125.000 mennesker fra 100 forskellige lande var smittet med sygdommen i 2024, skriver WHO. Det første tilfælde af Mpox uden for Afrika fandt sted i Sverige sidste år, og vores naboland er blandt de 13 lande uden for Afrika, hvor der indtil videre er fundet tilfælde af sygdommen.

I værste tilfælde kan sygdommen, der førhen blev kaldt "abekopper" være dødbringende. Smitten spredes ved nær fysisk kontakt, såsom sex. Kvinder og børn er særligt i risikogruppen. Den værste udgave af sygdommen indebærer symptomer som seriøse udslæt og blærer på huden, samt vejrtrækningsproblemer og nedsatte motoriske funktioner.

I Danmark vil sygdommen sjældent være dødbringende, da vi har adgang til moderne medicinsk behandling, men i mange afrikanske lande vil der nu være manglende ressourcer for behandling, og det kan føre til dødsfald.

Professor Stephen S. Morse Professor i epidemiologi ved CUMC mener, at USAID tilbagetrækning er et kæmpe tilbageskridt for den globale sundhed:

“ Hvis vi tager bind for øjnene og binder vores hænder, vil det ikke blive mere sikkert for os. ”

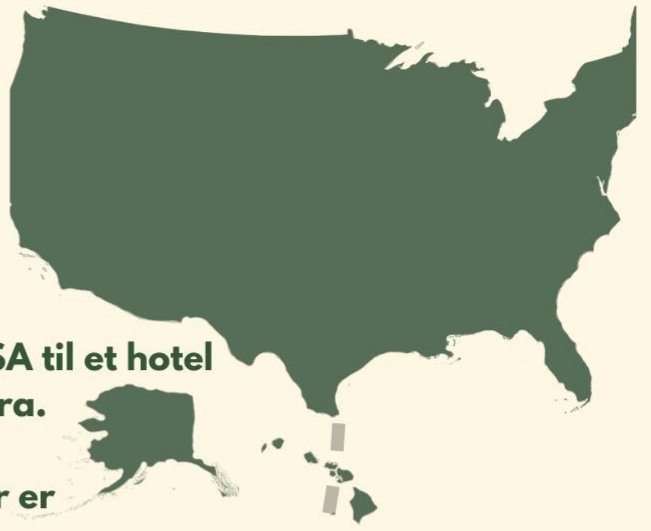
USA deporterer flere hundrede asiatiske immigranter til Panama

I sidste uge blev 299 immigranter fløjet fra USA til et hotel i Panama, selvom ingen af dem stammer derfra. De må ikke forlade hotellet, som bevogtes af politiet. Panamas regering nægter dog, at der er tale om tilbageholdelse.

En af immigranterne er en iransk kvinde, som i en video på sociale medier har fortalt, at de blev tilbageholdt efter at have krydset den amerikanske grænse. Hun siger også, at hendes liv vil være i fare, hvis hun vender tilbage til Iran. Hun håber derfor på at kunne få politisk asyl i Panama. Landets regering har dog udtalt, at det ikke er muligt for de deporterede.

Den iranske kvinde er en af 97 immigranter, der har afvist hjemsendelse. I stedet blev de i onsdags sendt til en lejr i Darien-provinsen, som er lavet til at huse illegale migranter. Panamas præsident, José Raúl Mulino, har advaret om, at de immigranter, som ikke ønsker at vende tilbage til deres hjemland, skal vælge et tredje land. I det tilfælde vil FN's flygtningeorganisationer (IMO og UNHCR) være ansvarlige for at få dem derhen.

I følge Panamas sikkerhedsminister Frank Abregó har 171 af immigranterne indvilliget i at vende tilbage til deres hjemlande. 13 af dem har allerede forladt landet, mens de resterende bliver på hotellet og venter.

150.000 forsvundne syreere:

Personlige traumer spænder ben for syriens fremtid

Efter årtiers brutalt styre er Bashar al-Assad flygtet, men for mange syreere er kampen langt fra slut. Flere tusinder af familier leder stadig efter deres fængslede familiemedlemmer, og de medfulgte traumer kan stå i vejen for landets genopbygning.

Noura Ghazi kendte ikke til sin mands henrettelse, før flere år efter hans død. Han var blevet fængslet af Assad-regimet i Syrien, og hans efterladte fik først vished om hans skæbne efter flere års juridisk tovtrækkeri. Ghazi har ligesom mange andre efterladte aldrig fået mulighed for at kunne begrave sin afdøde mand, og hun står tilbage uden vished, uden et gravsted og uden den afslutning, som så mange har brug for.

Diktatoren Bashar al-Assad flygtede ud af Syrien i december, og med ham er hans regime faldet. For mange syreere har dette betydet lettelse og håb om en ny begyndelse. Men tilbage står også familierne til de omkring 150.000 mennesker, der er forsvundet inden for det syriske fængselssystem gennem borgerkrigen.

For Noura Ghazi og tusindvis af andre er spørgsmålet om retfærdighed ikke kun politisk - det er også personligt. Uden svar og ansvarliggørelse for de mange forsvundne, kan Syrien ikke bevæge sig videre, mener hun.

“I genopbygningen af Syrien vil der ikke være fred uden retfærdighed og ansvarlighed,” siger Noura Ghazi til The Intercept.

Derfor arbejder hun i dag hårdt for organisationen Nophotozone, som hun og hendes mand, Bassel Khartabil Safadi, selv har grundlagt. Organisationen arbejder for retfærdighed og sandhed om vilkårlige tilbageholdelser og tvungne forsvindinger i Syrien. Organisationer som Nophotozone spiller en afgørende rolle for de familier, der er efterladt med krigens konsekvenser, mener Kirsten Larsen.

Noura Ghazi

Noura Ghazi est une journaliste syrienne qui a créé l'organisation N. Zone, pour transmettre la mémoire. Son mari, assassiné par le régime syrien. Elle a fondé Families for Freedom, l'un des premiers mouvements mené par les femmes. Il rassemble des Syriens de tout le pays qui mènent campagne et un travail de pression pour le retour des personnes qui ont été soumises à une disparition forcée en Syrie. Elle plaide au niveau international pour les droits des détenus.

"Arbejdet som organisationer som disse laver er vigtigt på grund af tre ting: viished for familierne, begravelse af ofrene og for at undgå hævn," siger den erfarne journalist, der i årtier har beskæftiget sig med Mellemøsten.

Manglen på retfærdighed kan føre til vrede og frustration, som i nogle tilfælde kan eskalere til hævn, forklarer hun videre. Ved at afdække sandheden og stille de ansvarlige til ansvar, medvirker organisationer som Nophotozone til at forebygge yderligere vold og skabe grundlag for forsoning og retfærdighed. Og det kæmper

Noura Ghazi fortsat

“

Jeg vil kæmpe til det sidste for at få Bassals rester,” siger hun til The Intercept, “og alles rester

